

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμάς 7.50
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 106

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πάσαν αἰτίαν :

« ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ » ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1908.

Ἡ « ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ » διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἔλης καὶ ὑπεύθυνοι

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Εἶναι συμπαθῆς πᾶς ἀγών, ἀπηλλαγμένος ἰδιοτελῶν ἐλατηρίων καὶ εἰς κοινόν τι καλὸν ἀποβλέπων, τοιοῦτος δὲ πάντως εἶναι ὁ πρὸς ἀνθρώπων τῶν δικαστικῶν μας πραγμάτων ἀγὼν τῆς « Δικαιοσύνης ». Ἄλλ' ὅστις ρίψη περὶ ἑαυτὸν βλέμμα δὲν δύναται ἢ νὰ ἴδῃ, ὅτι ὅσον ἢ καθ' ἡμᾶς δικαιοσύνη, τόσον καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τοῦ κράτους ἐξαρτώμεναι λειτουργίαι εἶναι ἐξηρτηλισμέναι. Ἄρα δὲν πρόκειται περὶ νοσοῦσης δικαιοσύνης, ἀλλὰ περὶ νοσοῦσης πολιτείας, αἱ δὲ τῆς δικαιοσύνης ὑπερβάσαι καὶ ἀτέλειαι δὲν εἶναι ἢ συμπτώματα γενικῆς καχεξίας.

*

Πολλοὶ παρ' ἡμῖν δογματίζουσι, παραδόξως δὲ καὶ τῶν νομικῶν πολλοί, ὅτι ἡ ἀνθρώπις τῶν δικαστικῶν πραγμάτων εἶναι ἀποκλειστικῶς ζήτημα προσώπων. Ἐάν, λέγουσι, τὰς δικαστικὰς θέσεις καταλάβουν ἱκανὰ καὶ χρηστά πρόσωπα, ἡ δικαιοσύνη ἀφ' ἑαυτῆς ἀνορθοῦται. Ὑπερθεματίζων ἀξίω, ὅτι ἐὰν οἱ κλέπται καὶ φωνεῖς παύσουν νὰ κλέπτουν καὶ νὰ φωνεῦν, καὶ ἡ κοινωνία περιβληθῇ πτερὰ ἀγγέλου, τὸ ζήτημα λύεται διὰ τῆς διαλύσεως τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς καταργήσεως τῶν νόμων. Ἀλλὰ οἱ κοινωνικοὶ χαρακτήρες δὲν εἶναι συνήθως ἀδαμάντινοι, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν περιστάσεων, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὅλοι. Καὶ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας δὲν δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν τοὺς δικαστὰς μας.

*

Ἄτυχῆς σύνταξις τοῦ θεμελιώδους νόμου ἀνέτρεψε πάντας τοὺς πολιτειακοὺς ὄρους, καὶ, ἀντὶ νὰ μορφώσῃ ἐλευθέρους καὶ ἀνεξαρτήτους πολίτας εἰς οὐδένα ὑποκειμένους, πλὴν μόνον τοῦ νόμου, διέπλασεν ἀνδράποδα, ὑποκείμενα εἰς πᾶσαν ἐπίδρασιν, πλὴν μόνῃς τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νόμου. Διὰ τῶν μεθόδων τῆς συναλλαγῆς ὀλόκληρος ἡ νομοθετικὴ δύναμις ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας μετέστη εἰς τὸν πρωθυπουργόν, καὶ κατέστησεν αὐτὸν δεσπότην, ἀλλὰ δεσπότην δούλον ὄλων τῶν κατὰ μέρος βουλευτῶν, τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν περὶ αὐτὸν πλειοψηφίαν, ἱκανὸν νὰ διαπράξῃ τὸ κακὸν καὶ ἀνίκανον νὰ θελήσῃ τὸ πρόπον. Διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου ἡ διοίκησις τῶν ἐπαρχικῶν περιήλθεν εἰς τοὺς κατὰ μέρος βουλευτάς, τοὺς ἀπαρτιζόντας τὴν πλειοψηφίαν, ἀνικάνους νὰ στηρίξωσι τὴν διοίκησιν πρὸς τὸ κοινὸν καλόν, ἱκανοὺς δὲ μόνον νὰ παραλύσωσιν αὐτήν, δουλικῶς ἔρποντες εἰς τὰ προστάγματα τῶν ἐκλογέων καὶ δουλεύοντες εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα αὐτῶν, εἴτε φαῦλα, εἴτε νόμιμα. Διὰ τῆς αὐ-

τῆς μεθόδου ἐπετεύχθη, ὥστε νὰ μὴ δύνηται εἰς τὸ ἐξῆς ὁ τὸν βουλευτὴν ἀναδείξας πολίτης ἀπολύτως τίποτε ἐξ οἴκειου δικαιώματος, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ προσδοκᾷ ἐκ τοῦ δούλου ἅμα καὶ τυραννίσκου πάτρωνός του.

*

Ἐντὸς τοῦ φαύλου αὐτοῦ περιβάλλοντος ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη ὁ Ἕλλην δικαστῆς. Διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ βουλευτοῦ εἶδε, παῖς ἔτι, τὸν πατέρα αὐτοῦ προαγόμενον, ἂν συνέπεσε νὰ ἴναι οὗτος δημόσιος ὑπάλληλος. Γνωρίζει ὅτι διὰ βουλευτικῆς μεσολαβήσεως ὁ θεὸς ἢ ἐξάδελφός του ἐπέτυχε τὴν δεῖνα ἐπωφελεῖ τοῦ δημοσίου προμήθειαν. Εἶδεν ἐκπληκτοὺς Κουταλιανόν τινα συμπολίτην του διὰ τοῦ βουλευτοῦ αὐτοῦ ἀπαλλαγέντα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας λόγῳ σωματικῆς δῆθεν ἀνεπαρκείας. Ἴσως, μαθητῆς ἔτι, ν' ἀντελήφθη ὁ ἴδιος τῆς σωστικῆς κατὰ τὰς προαγωγικὰς του ἐξετάσεις ἐπιδράσεως τοῦ θαυματουργοῦ, πάντως δὲ κατὰ τὸν δημοσίον του βίον εἶδε τῶν συναδέλφων αὐτοῦ τὸν ἕνα προαγόμενον λόγῳ εὐνοίας, καὶ τὸν ἄλλον ὑφιστάμενον συνεχεῖς δυσμενεῖς μεταθέσεις, διότι εἶχε τὴν ἀπρονοησίαν ν' ἀντιστῆ εἰς τὰς παρανόμους ἀπαιτήσεις ἰσχυροῦ τινος τῆς ἡμέρας. Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ἄρτιοι δὲν δύναται βέβαια νὰ μορφωθῶσι χαρακτήρες, ὅστις δὲ σήμερον ἐλύγισε πρὸ τοῦ ἰσχυροῦ, αὐριον θὰ κλίνη πρὸ τοῦ προαγωγοῦ καὶ τῆς πόρνης. Ἐάν εὐλικρινῶς θέλωμεν τὴν ἀνορθοῦσιν τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ θελήσωμεν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ πολιτεύματος εἰς τὴν νόμιμον αὐτοῦ τροχίαν.

*

Καὶ ἡ δικαιοσύνη καθ' ἑαυτὴν χρεωστῆ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν νόμιμόν της τροχίαν. Ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκοῦντο εἰς τὴν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν τοῦ πολιτικοῦ περιβάλλοντος, τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας, ἰδίως τὰ πρωτοδικεῖα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἰδίως τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, προέβησαν αὐθαιρέτως καὶ ἐκνόμως εἰς τὴν κατάργησιν ἐκεῖνων τῶν ἐγγυήσεων, ἃς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δημοσιότητος καθιέρωσεν ἡ πολιτικὴ δικονομία καὶ διὰ ρητῆς διατάξεως ἐκύρωσε τὸ Σύνταγμα. Ἡ δικαιοσύνη θέλει τὴν ἡμέραν καὶ θέλει τὸ φῶς. Τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσιότητος διὰ λεπτομερειῶν ἐξέτειναν καὶ ἀνέπτυξαν αἱ νέαι νομοθεσίαι πᾶσαι καὶ δὴ ἄνευ τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, εἰς ἣν ἡμεῖς εὐρισκόμεθα. Αἱ χασιμψοδαί, ἃς ἡμεῖς ἀποκαλοῦμεν συνεδριάσεις, ἀποτελοῦν τὴν διακωμώδησιν τῆς δικαστικῆς τάξεως, καταργοῦν τὸν μόνον ἀπομείναντα ἔλεγχον, τὸν τῆς δημοσίας γνώμης, πολλαπλασιάζουσι τῶν παρασκηνίων τὴν δύναμιν καὶ οὐσιωδῶς ἐνισχύουσι τὰ σκότια ἔργα.

Κ. ΕΣΣΛΙΝ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΑΝΑΚΑΘΑΡΣΙΣ

Σημεῖον τῶν καιρῶν, παρέχον ἐλπίδας βελτίονος μέλλοντος, εἶνε ἡ τελευταίως παρατηρούμενη εὐτολμος τακτικῆ, κατὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι δικηγορικῆς καὶ δικαστικῆς ἀνωμαλίας. Κατάστασιν παρὰ πάντων ὡς ἀνυπόφορον θεωρουμένην, καὶ ὡς μεταβάλλουσαν τὸν ναὸν τῆς Θεμίδος εἰς πρατήριον δικηγορικῶν καὶ δικαστικῶν συνειδήσεων καὶ χαρακτήρων, εὐρέθησαν συναδέλφοι μὲ ἱκανὴν δόσιν ἐθελουσίας, νὰ ἐκθέσωσιν ἐν ταῖς στήλαις τῆς « Δικαιοσύνης ». Ἐγὼ τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσω, ὅτι τὸ κινήσαν αὐτοὺς ἐλατήριον δὲν ὑπῆρξε μόνον βεβαίως ἢ ὑπὲρ τῆς εὐρρυθμίου λειτουργίας τῆς δικαιοσύνης μέριμνα αὐτῶν, ἐν πᾶσιν ὅμως περιπτώσει τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ ἴδιον, καὶ περὶ αὐτοῦ κυρίως πρόκειται. Ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἀπέδαλε τὴν ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην πεποιθήσιν αὐτῆς, τὸ δὲ μέγα μέρος αὐτῆς εἶτε ἀποφεύγουσι τοὺς δικαστικοὺς ἀγῶνας, εἴτε ἀναλαμβάνουσι τοὺς μετὰ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Θεμίδος θέλει ἀνοίξῃ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ ἐκδικαστικῆς δυνάμει τῆς πολιτικῆς συναλλαγῆς. Ὡς ἐκ τούτου παρατηροῦμεν τὸ θλιβερόν φαινόμενον συνδυασμοῦ δικαστικῶν ὀνομάτων μετὰ πολιτικῶν τοιοῦτων, πάντες δὲ ἀκούομεν καθ' ἑκάστην ὅτι τὸν Α δικαστὴν προστατεύει !! Ὁ Β πολιτευόμενος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπιδημία αὕτη, ἡ μαστίζουσα τὸ δικαστικὸν σῶμα, δὲν κατορθώνει νὰ μολύνῃ σύμπαντα τὸν ὀργανισμόν αὐτοῦ, πλείστα δὲ μέλη μένουσι τελείως ἀμόλυντα, ἀποκρούοντα ἀποτελεσματικῶς τὰς ὀχληροτάτας ὄντως ἐπιθέσεις τῶν ποικιλοῦντων μικροβίων. Ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε τὸ νόσημα διεγνώσθη καὶ ἤρξατο πολεμούμενον μόνον ἀπὸ τῆς δικαστικῆς αὐτοῦ μορφῆς, τιαυτή δὲ μονομερῆς ἐνέργεια, οὔτε δικαία εἶνε, ἀλλ' οὔτε καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος παρεξέκλινε, τῆς ὁδοῦ τὴν ὀπίσθεν ὑποδεικνύει ἢ ἀληθῆς περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ δικηγόρου ἀντίληψις, ἢ εὐρύτης δὲ τῶν εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀρμοδιότητα ὑπαγομένων ὑποθέσεων ἀφ' ἑνός, ἢ ἀτέλεια δὲ καὶ τὸ ἀσυστηματοποίητον τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἀφ' ἑτέρου παρεσχον ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐλαστικὴν ἔχοντας τὴν συνειδήσιν δικηγόρους, νὰ λησμονῶσι σχεδὸν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι αὐτῶν συναδέλφοι ἐν Ρώμῃ, οὔτε κἀν ἡμεῖς ἐπὶ τὰς παρεχόμενας δικηγορικὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας, τοσοῦτον ὑψηλὰ ἦτο ἢ περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ δικηγόρου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην· οὕτω δὲ συνθεστάτα βλέπομεν δικηγόρους, ἀσχολουμένους εἰς τὴν στρεψόδικον διασπρέδλωσιν τοῦ δικαίου, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἀρπακτικῶν διαθέσεων τῶν πελατῶν αὐτῶν, καὶ τοῦτο οὐχὶ βεβαίως ἄνευ ἀνταλλάγματος, ἔτι δὲ βλέπομεν τοὺς συμμετέχοντας, ἢ καὶ τιθεμένους ἐπὶ κεφαλῆς ἐννεργειῶν ἠκίστα νομίμων καὶ ἀξιοπρεπῶν. Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι τὸ δικηγορικὸν σῶμα θὰ ἡσθάνηται ποῖαν τινα ἀνακούφισιν ἀποτελεσματικὴν. Ὑπάρχει καὶ ἑτέρα μορφή τοῦ νοσήματος, σοβαρωτάτη καὶ αὕτη, καὶ εἰς τῆς ὁποίας τὴν διάγνωσιν καὶ ἀνακοίνωσιν, προσέβη ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς « Δικαιοσύνης », δικηγορικῆ καὶ ἐπιστημονικῆ κορυφῆ τῆς περιωπῆς τοῦ διαπρεποῦς συναδέλφου κ. Ν. Δημητράκοπούλου, ὅστις ὀρθώτατα παρατήρησεν, ὅτι ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ θέλει κυρίως ἐπέλθῃ, ὅταν ἡμεῖς οἱ δικηγόροι ἀναλάβωμεν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπιληφθῶμεν τῆς καταπολεμη-

σεως τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἡμῶν σώματι νοσηρῶν συμπτωμάτων, ὅπως οὕτως ἔχωμεν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δύναμιν νὰ υποδείξωμεν τὰ ἀξία θεραπείας ἐν τῷ δικαστικῷ σώματι, καὶ ἀπαιτήσωμεν, καὶ ἐπιβάλωμεν ἐν ἀνάγκῃ τὴν θεραπείαν τούτου. Εἶνε καιρὸς πλέον νὰ μὴ κρυπτόμεθα ὀπισθεν τῶν δακτύλων ἡμῶν, καὶ ἂν ἔχωμεν ἀπόφασιν νὰ διορθώσωμεν, δέον νὰ ἔχωμεν καὶ τὸ θάρρος νὰ διορθωθῶμεν. Ἐλπίζομεν ὅτι ὑπῆρξεν ὅσον ζωηρὰ τόσον καὶ διδακτικὴ ἢ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ ἀρθροῦ τοῦ κ. Ν. Δημητράκοπούλου, ὅστις ἔσχε τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ θέσῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν. Τὸ παράδειγμα τοῦ διαπρεποῦς νομομαθοῦς, εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγῶνι συναθληταὶ ἡμῶν δικασταί, πλείστοι τῶν ὀπίσθεν δυσφοροῦσι διὰ τὴν ἐν τῷ κλάδῳ αὐτῶν παρατηρούμενη ἀνωμαλίαν, δὲν διατάζουσι δὲ καὶ ἐν στενοῖς φιλικαῖς κύκλοις ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νὰ ἐκφράζωσι τὰς γνώμας των ἐπὶ ταύτης, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι κατερχόμενοι εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, προσφέρουσι τὴν ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτείαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἄς δώσωμεν ἀμοιβαίως τὰς χεῖρας, καὶ ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ, ἃς ἐπιδιώξωμεν διὰ παντὸς μέσου τὴν ἀπολύμανσιν ἡμῶν.

Περικλῆς Ι Καραπάνος

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς τεύχος « Γενικοὶ πίνακες τῶν ἐργασιῶν τῆς τε πολιτικῆς καὶ ποινικῆς Δικαιοσύνης, τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ὑποθηκοφυλάκων καὶ συμβολαιογράφων, κατὰ τὰ ἔτη 1903—1906 ».

Ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης θέλομεν μεταδώσῃ πρὸς τοὺς ἀναγνώστὰς τῆς « Δικαιοσύνης » πληροφορίας τινὰς μετὰ βραχέων τινῶν συμπερασμάτων. Διότι εὐρυτέρα ἐργασία καὶ δὴ συγκριτικὴ τῶν πινάκων τούτων ἀναμφιβόλως ἀπαιτεῖται καὶ στήλας εὐρυτέρας.

Κατὰ τὰ τέσσαρα, περὶ ὧν πρόκειται, ἔτη εἰσήχθησαν ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικείων ὑποθέσεις ἐν ὧν

7.434

Ἀνεβλήθησαν 2.218

Ἐξεδικάσθησαν 4.916

Προστιθεμένων τῶν ἐκδικασθεισῶν εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἀποτελεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσχηθεισῶν, ὥστε ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικείων κατὰ τὰ τέσσαρα ταῦτα ἔτη εἶνε ὁ τῶν ἐκδικασθεισῶν, δηλαδὴ 4.916.

Ἐκ τῶν 4.916 ἐκδικασθεισῶν ὑπῆρξαν :

Ἀθωωτικαὶ 1.191

Καταδικαστικαὶ 3.725

Ἐπειδὴ δὲ ἐν ἐκάστη ὑπόθεσι συχνὰ κατηγοροῦνται πλείονα πρόσωπα.

Ἠθωώθησαν πρόσωπα 2.247

Κατεδικάσθησαν » 4.581

Ἐπεβλήθησαν δὲ ποιναί :

Θανάτου 26

Ἰσοβίων δεσμῶν 97

Προσκαίρων δεσμῶν 633

Εἰροτῆς 1.228

Φυλακίσεως, χρηματικῆς ποινῆς, κρητήσεως καὶ προστίμου 2.597.

Ὡς ἐννοεῖται αἱ ποιναὶ χρηματικῆς ποινῆς, κρητήσεως καὶ προστίμου εἶνε μονάδων τινῶν.

Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία,

ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν καταδικασθέντων εἰς εἰρκτὴν καὶ πρόσκαιρα δεσμὰ εἶνε τρομακτικὴ διὰ τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ αἱ ποιναὶ τοῦ θανάτου καὶ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν, συμποσούμεναι εἰς τὸν ἀριθμὸν 123, ἄγον εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι κατὰ δεκαήμερον ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν συμβαίνει καὶ ἐν ἐγκλημα τοῦ μεγίστου βλαβή.

Ἀλλὰ διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης συνάγονται τρομακτικώτερα συμπεράσματα ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως κρινομένων τῶν ἀριθμῶν. Κατὰ τὰ τέσσαρα ταῦτα ἔτη προφυλακίσθησαν ἐπὶ μῆνας ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς, ὅπου μάλιστα πᾶς κίνδυνος ζωῆς, υγείας, τιμῆς, ὅπου ἡ ζωὴ εἶνε ἀπεριγράπτου φρικῆς καὶ ἀηθίας, τὸ ὅλον 2.247 πολῖται ἐν ᾗ ἦσαν ἀθῶοι. Καὶ δὲν δύναται τις μὲν ν' ἀρνηθῆ, ὅτι μία τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν ἀναπόφευκτος συνέπειά ἦτο, εἶνε καὶ ἔσται πολλοὶ ἀθῶοι νὰ σύρονται κατηγορούμενοι, ἀλλ' ἐν προκειμένῳ τὸ πρᾶγμα ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀνοχὴν. Οἱ καταδικασθέντες μάλιστα εἶνε διπλάσιοι τῶν ἀθῶων. Καὶ ἕκαστος φροντίζεται πόσον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐδασκίσθησαν, ἔπαυον, ἐζημιώθησαν πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως. Ἐὰν δὲ τις λάθῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα 2.597 ἔτεροι πολῖται, καταδικασθέντες εἰς ποινὰς ἐπανορθωτικὰς, προφυλακίσθησαν καὶ ἐσύρθησαν συντριβόμενοι ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς ἐνώπιον τῶν Κρατοδικαίων ἀδικῶς, νομίζομεν, ὅτι δὲν θὰ διστάσῃ νὰ ρίψῃ λίθον ἀναθέματος κατὰ τῆς παρ' ἡμῖν ποινικῆς προδικασίας.

Τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον μας, ἀλλὰ παρέχομεν πρὸς τοῦτου μίαν ἐξήγησιν τοῦς κατὰ ἔτος ἀριθμοὺς τῶν ἐπισήμων πινάκων συνενομένων εἰς ἕνα, διότι, περιεργότατα, οἱ ἀριθμοὶ ἐν γένει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος δὲν παραλλάσσουσιν ἢ κατὰ ἐλαχίστας μονάδας ἐπὶ πλέον ἢ ἔλασσον καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς καταδικὰς ἢ ἀθῶσεις καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ποινὰς καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἀναβολὰς τῶν δικῶν.

ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ

Δὲν καταγγέλλει νέον τι ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τῆς «Δικαιοσύνης» ὁ συναδέλφος, διαμαρτυρούμενος διὰ τὴν μετὰθεσιν Εἰρηνοδίκου, τολμήσαντος νὰ σφραγίσῃ κατὰστάμα πτωχέυσαντος ἐμπορίου, ἰσχυροῦ ὅμως κομμωτάρχου. Ὁ συνεχὴς χορὸς τῶν Εἰρηνοδικῶν, διευθύνωντος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τὸν ρυθμὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς πίστεως, τὴν ὁποῖαν παίζουν οἱ ἐκστραχοῦ τοπάρχαι, εἶνε τὸ συνηθέστερον σύμπτωμα τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῆς κατωτέρως Δικαιοσύνης.

Ταῦτα θρηνολογοῦνται στερεοτύπως πλέον καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει τὸ κενό τούτου ἐκλαμβάνεται ὡς τις φυσικὴ κατάστασις μοιραία, ὃ δ' ἐπὶ ταύτην ἔλεγχος ἀνιστᾷ κοινοτοπία.

Ἀλλ' ὡς ἕνα σπασμὸν ζωῆς λαμβανούσης, ὡς μίαν ἐξέγερσιν ἀπέλπιδα, ἀλλ' ἐμπνευσμένην πρέπει νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἀποκαλύπτου καταγγελίαν τοῦ Εἰρηνοδίκου Βάλτου κ. Π. Ζερβουλάκου κατὰ τοῦ ἐκπληροῦντος χρέη ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καθ' οὗ ἐν τηλεγραφικῇ ἀναφορᾷ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οἴπτει τὴν σαφῆ κατηγορίαν, ὅτι διέταξε τὴν τηλεγραφικὴν κοινοποίησιν τῆς μετὰθεσεῶς του καὶ τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας, «ἐν μὴ λάθῃ μέρος αὐτοῦ ἐνεργηθησομένης δημοπρασίας κοινοτικῶν λειβιδίων τῇ ἀπικτήσει γνωστῶν προσώπων, ἕνα οὕτω καταδροχίσεισι δημόσιον πλοῦτον δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν».

Δὲν εἴμεθα ἀπλοϊκοί, ἕνα ἐρωτήσωμεν, τί ἐπράξεν ὁ κ. Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς ὃν τόσον εὐφυῶς ὑπεβλήθη ἡ καταγγελία, ὅπως προστατεύσῃ τὴν κοινοτικὴν περιουσίαν, διότι τὸ σκάνδαλον καθ' ἑαυτὸ εἶνε μικρότερον τῶν καθ' ἑκάστην διαπραττομένων καὶ ἐν σιγῇ παρερχομένων.

Σημειοῦμεν μόνον τὸ γεγονός ὡς χαρακτηριστικὸν τοῦ κ. Τοποτηρητοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης, ὃ ὁποῖος εἶπεν ἐν συνευτέξει δημοσιογραφικῇ, ἕνα ἀνακλαθὼν τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ διὰ πραγμάτων ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ τῆς Δικαιοσύνης εἶνε ἀδιόρθωτα, διότι δὲν ἔχομεν χαρακτηρηκῶς, πρὸς οὗς νὰ ἀπευθυνθῶμεν.

Παρήγορον ἀντίρρησην φαίνεται ἔχων ὁ κ. εἰρηνοδικὸς Βάλτου, ὅστις ἐπὶ προφανεῖ κινδύνῳ νὰ ἰδιοτεύσῃ, ἂν δὲν προτιμήσῃ νὰ περιέρχεται ὡς περιπλανώμενος Ἰουδαῖος ἐν διαρκεῖ κινήσει ὅλα τὰ εἰρηνοδικεῖα τοῦ Κράτους εἶχε τὴν τόλμην νὰ κατηγορήσῃ δημοσίως ἕνα ὑπουργόν, ν' ἀποκαλύψῃ πρὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως ἕλκος, τὸ ὁποῖον ἡ κρινωτικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνακρίσις σπεύδει νὰ καλύπτῃ.

Καὶ συμπέρασμα ὅλων τούτων τῶν φηνομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη, τολμηρὸν ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλ' ἀληθές, εἶνε ὅτι οἱ πλειοδοτοῦντες εἰς ἐλευθεριότητα ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς κεντρικῆς Δικαιοσύνης εἶνε οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ-δικηγόροι καὶ δὴ κατὰ λόγον εὐθὺν τῆς δικηγορικῆς αὐτῶν ἱκανότητος. Καὶ διὰ τοῦτο εὐλοκρῶς εὐχόμεθα τὴν ταχύτεραν ἐξομάλυνσιν τῆς ὑπουργικῆς κωμωδίας ἐν τῇ σκέψει, ὅτι ὁ φερόμενος ὡς ὑποκατάστατος τοῦ νῦν ὑποκαταστάτου του (substitutus sui substituti) δὲν εἶνε δικηγόρος.

Ἀρκίς

**ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ
Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ
κ. ΠΕΤΑΛΑ**

Εἶρε καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν ἡ φίλη καὶ ἄκκος «Δικαιοσύνη», κατὰχρησιν μάλιστα πολλὴν ποιουμένη τῆς φιλοσκωμοσύνης καὶ τοῦ εἰσῶνος αὐτῆς πνεύματος, νὰ σχολιάσῃ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τῆς, τὴν ἀπονεμηθεῖσαν τῷ ἀρεοπαγίτῃ κ. Πεταλᾷ ἀμοιβήν, καὶ δὴ μὲ προκατάληψιν καὶ πικρίαν τοικύτην, οἷα τῇ ἀληθείᾳ ὅλως ἀπάδει πρὸς ἀμερόληπτον καὶ ἀνεπηρέεστον τῶν πραγμάτων κριτήν.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ βεβαίως, φαίνεται, φέρουσα τὴν ἀντίθεσιν εἰς τὴν περὶ τὸν κ. Πεταλᾷ τοικύτην γνώμην τῆς, καὶ χολωθείσα διαπορεῖ καχυπόπτως, ἀγνωοῦσα τάχα τοῦ πρέπει νὰ ἀνζητήσῃ τὸ ἐλαττήριον τῆς ὑπερσπίσεως τοῦ ἐρήμην κατηγορούμενου τῆς.

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ κ. Πεταλᾷς τυγχάνει ἐξέχουσα νομικὴ προσωπικότης, καὶ ὀρθρὸς καθόλου τῶν γραμμάτων θεράπων, πολλὰ περασχῶν καὶ παρέχων τῇ τε πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ τὰ ὠφελήματα, οὐ ἔνεκα καὶ ἐπαξίως ἔτυχε τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτῷ ἀμοιβῆς, τοῦτο οὐδεμίαν παρ' αὐτῇ εὐρίσκει τὴν χάριν. Τούνοχτιον δογματικῶς ἐρμηνεύουσα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γραφέντα, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἔχουσα τὴν τελευταίαν λέξιν, ποιεῖται δικιρέσεις καὶ διακρίσεις ὅλως αὐθαρέτως καὶ πάντη ξένως καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα.

Ταῦτα ὡς ἐπίλογος καὶ κατακλείς τοῦ προκύψαντος ζητήματος διὰ τὰ περικριτέρω σχόλια τοῦ ὁποῖου ἀφίεται τοῦ λοιποῦ ἐλευθέρου τὸ στάδιον εἰς τὴν ἀμεροληψίαν τῆς φίλης καὶ ἀχόλου «Δικαιοσύνης».

Ἰων

Σ. Δ. Συμπίπτομεν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ γράφοντος, ὅπως τετὴ ἡ κατακλείς ἐπὶ τῆς συζητήσεως, ἀκράδαντον δὲ ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι καὶ μετ' αὐτὴν θὰ ἀναγορευθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν, συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖου, Ἰππότης τοῦ τάγματος τῶν ταξιάρχων ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ἄντ. Πεταλᾷς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ

Διὰ τρίτην φορὰν μὲς ἀπεσχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος μετὰθεσεως τοῦ Πρωτοδικίου κ. Ι. Κροπούλου, ἐξ ἧς ἠπειλήθη ἡ μκτῶσις τῆς συζητήσεως δικαιοσύνης καὶ πλέον ὑποθέσεων τοῦ τμήματος τῶν Ἐφέσεων, οὕτινος προήδρευεν. Εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ, ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ, καθ' ἣν αἱ ὑποθέσεις

αὗται πράγματι ἐμκτῶθησαν, γεγονός ὅπερ δὲν φαίνεται ἀληθές ἐκ τοῦ κατωτέρω ἐγγράφου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὅπερ δημοσιεύομεν, ἐπανορθοῦντες εὐχαρίστως τὴν ἀνακρίθειαν.

«Καθ' ἣ ἐξάγεται ἐκ τοῦ τηρουμένου βιβλίου τῶν Εἰσηγητῶν τοῦ τμήματος τῶν Ἐφέσεων, ἅπασαι αἱ συζητηθεῖσαι ὑποθέσεις μέχρι 7 Ἰουνίου 1908, ἀνερχόμεναι εἰς 310 ἐν ὅλῳ ἀπὸ 1 μέχρι τέλους Μαΐου, ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός, πλην 14 ὑποθέσεων, ἃς ἔφερον εἰς ἀνασυζήτησιν οἱ κ.κ. Σ. Κ. Σταυροπούλος καὶ Ἰακ. Βαρότης λόγῳ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπουσίας τοῦ ἔχοντος μέρος Δικαστοῦ κ. Εὐαγγ. Σοφianoῦ, μὴ δυνηθέντες ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου νὰ διασκεφθῶσιν ἐπ' αὐτῶν ἂν καὶ ἡ μετὰθεσις τοῦ Πρωτοδικίου κ. Ἰω. Καροπούλου, ἡ δημοσιευθεῖσα τὴν 3 Ἰουνίου 1908, ἐκονοποιήθη εἰς αὐτὸν τὴν 22 Αὐγούστου 1908, ὅστις ἐπαρῆλθεν ἐκ Ναυπλίου, ἔνθα εἶχε μετατεθῆ καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ἐπαυθῆ τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1908».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Πρωτοδικείου)

✱

Εἰκὼν ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

Ἐπῆγα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ζητήσω μίαν πληροφορίαν σήμερον. Ἐβρον τὴν μεγάλην θύραν τῆς εἰσόδου κλειστὴν καὶ ἕνα κλητῆρα ὀπισθεν τοῦ ἡμῶνιοῦ ἡμῶν ἠμῶν αὐτῆς ἐμποδίζοντα πάντα μὴ ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργεῖου νὰ εἰσέλθῃ καὶ πρὸς παρηγορίαν καὶ δικαιολογίαν δεκνύοντα πλάκα ἐπὶ τῆς θύρας ἀναγράφουσαν μεγάλως γράμμασι τὴν εἰδοποίησιν, ὅτι μόνον τὸ πρῶτ' ἔχει εἰσοδὸν τὸ Ὑπουργεῖον παντὶ θνητῷ. Καὶ ἄρχας εὐχαριστήθη, διότι μοῦ ἀρέσει ἡ τάξις, ἡ πευθαρχία καὶ ἡ δουλεία.

Ἀλλὰ καὶ μὲ ἐκροατοῦσε ἐκεῖ πλην τῆς ἡδονικῆς θέας τῶν μετὰ ρωμῆικου πείσματος ἐπιμενόντων νὰ εἰσέλθουν, οὔτινες ἀνὰ πᾶν λεπτόν ἤξωσαν. Ἐδυμῆθηκα σὺν δικαστικῶς τὰς ἐπιδοσεις πρὸς τὸν δικαστικὸν σύμβουλον καὶ ἐκ περιορίας ἠρώτησα τὸν ἄγαν ἐπομομητικὸν καὶ λίαν γελαστὸν—κατὰ σπανίαν ἐξαιρέσιν—κλητῆρα: «τί γίνεται διὰ τοὺς δικαστικούς κλητῆρας; Ἐκεῖνοι γελῶν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς τσέπης τὸν ἕνα πολὺ ἱσακισμένο δικόγραφον καὶ ἐπιδεικνύων μοι αὐτὸ ἀνά τὰ μαζεύω—μοῦ εἶπε—νὰ τὰ δώσω ὑστερα εἰς τὸ τμήμα» καὶ τὸ ἔβαλε πάλιν εἰς τὴν τσέπην, καθ' ὃν χρόνον ἕνα ἄλλο χαρτὶ σὺν δικόγραφον ἔπιπτε χαμαί! Ἄν τὸ εἰρήκωσεν ἄγνοῦ.

Δευτέρα 13/10 1908.

Δικαστικὸς

Υ. Γ. Ἦμην ἐκ τῶν ἠλιθίων ἐκείνων, οὗς ἀδιορθώτους ὀνομάζει ἡ «Ἀκρόπολις», οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζον ὅτι ὁ κ. Γούναρης θ' ἀντικαταστήσῃ τὸν Τρικοῦπην.

✱

Εἰς βοήθειαν τοῦ Κράτους.

Φίλε κ. Συντάκτα

Φαίνεται, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν μετακλίσει τῶν γραφείων τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰς τὸ νέον κατάστημα, ἐ-

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπειραδῆμεν νὰ προκαλέσωμεν γενικωτέραν συζήτησιν ἐπὶ θεμάτων ζωτικῶν καὶ θεομένων ἐπειροσῆς ἀντιλήψεως. Πρῶτα δὲ θέματα εἶχομεν θέσει τὸ «περὶ ἐργολαβίας δίκης» καὶ τὸ «περὶ δικηγορικῶν δικαιωμάτων». Ὁφείλομεν ὅμως νὰ δηλολογήσωμεν, ὅτι ἡ ἀπόπειρα ἡμῶν ἐκείνη δὲν ἐπέτυχεν ὅσον ἐπεθυμήσαμεν—καὶ εἶμεν ἀπόπειρα. Καὶ ἐλάχιστοι κατήλθον εἰς τὴν συζήτησιν καὶ παρὰ τὰς συντάσεις ἡμῶν ἢ θεωρητικῶς ἢ ὑπεράγαν πρακτικῶς διηρυνάτο τὸ ζήτημα.

Εἶχομεν θέσει τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, διότι δύναται τις νὰ εἴπῃ τὰ ἑξῆς:

α') Ἡ ἐργολαβία δίκης δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Δικαίου· εἶνε ὡς πᾶσα ἐπιχειρήσις καὶ συναλλαγὴ σύμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἀσικῶν νόμων καὶ ἐν ἰσονομίᾳ πολιτεία ἐξυπηρετεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ οὐδόλους προσβάλλει αὐτήν.

β') Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐργολαβίας δίκης, προκαλοῦσα ἀναποφέντους καὶ ἀναποτρέπτους καταστρατηγήσεις, ἐθίζει εἰς ἀσέβειαν πρὸς τὸν νόμον, περιέχουσα δὲ ἐνδεχόμενον κίνδυνον ἀκρωσσεως δικαιολογεῖ μείζονας ἀξιώσεις τῶν ἐργολάβων

καὶ οὕτω ζημιοὶ τὰς συναλλαγὰς καὶ προσβάλλει τὴν ἠθικὴν τάξιν.

γ') Ἐργολαβία δίκης κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῶν συναλλαγῶν, σοβαρῶς δύναται νὰ συζητηθῇ, ὅτι ἀντίκειται εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δικηγορικοῦ καθήκοντος, εἰς τὸν δημόσιον χαρακτήρα τοῦ δικηγοροῦ ὡς οὕτως εἰπεῖν ἐλευθεριῶν λειτουργοῦ τῆς Πολιτείας ἐν τῇ προστασίᾳ τῇ κατ' ἐξοχὴν ὀρισμένον ἰδιωτικῶν συμφέροντος.

Προκειμένον δὲ περὶ τῶν κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦ 1834 δικηγορικῶν δικαιωμάτων, οὗ:

α') δημοιοργεῖ δυσπιστίαν τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων πρὸς τοὺς διαρκεῖς αὐτῶν ἀντιλήπτορας, τοὺς δικηγόρους·

β') δημοιοργεῖ ἐχθρότητα μεταξὺ δικηγόρων καὶ δικαστῶν ἐπιδικάζοντων ποσότητα δικαστικῶν δαπανῶν ὅτε μὲν τοσαύτας, ὅτε δὲ ἐλαχίστας, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς πίσεως ἢ ἐννοίας·

γ') ζημιοὶ ἀντιπολιτιστικῶς τὴν κοινωνικὴν συναλλαγὴν, ἐπομένως τὴν οικονομικὴν προκοπὴν καὶ αὐτὴν τὴν ἠθικότητα τῆς Κοινωνίας ἡμῶν, διότι ἐλλόγως καὶ αἱ μεγάλα ἀπαυθίσεις διστάζουσι πρὸς τῆς δικαστικῆς εἰσόδου, καὶ ἅπασαι αἱ μικραὶ, ἂν μὴ προκληθῇ πείσμα, δὲν ἐπιζητοῦσι δικαστικὴν κέρωσιν ὡς ἐκ τῆς ἀναποφεύ-

κτον καταπόσεως ἐκ τῶν δικαστικῶν δαπανῶν, ὡστε νὰ εἶνε ἀδύνατος ἐμπορικὴ ἀσφάλεια καὶ πρόσοδος, ἀδύνατος ὁ καθορισμὸς τιμῶν λογικῶν καὶ ἀπολύτως δικαίων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, προμηθευομένων ἡμῖν ὑπὸ μικροεμπορίων καὶ μικροεπιτηδευματιῶν.

Ἄθια ἦσαν αἱ πρῶται σκέψεις ἡμῶν, ἐξ ὧν ὀρμηθῆμεν εἰς τὴν θέσιν τῶν ζητημάτων ἐκείνων. Καὶ ἠσθάνθημεν λύπην, διότι δὲν προεκλήθη ἡ προσήκουσα εἰς ἕκαστην καὶ πρακτικότητά συζήτησις.

Ἀλλὰ τύχη ἀγαθὴ ἐπαερχόμεθα εἰς τὴν συζήτησιν πάνοπλοι. Καὶ τὰ ὅπλα παρέχει ἡμῖν ἡ τριετὸς Κοιτίη. Ἰδοὺ αὐτὰ:

Ἀρθ. Νόμ. 50.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμοιβῆς τῶν Δικηγόρων.

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρὰ 111 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος καὶ 111 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου καὶ τῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρ. 1. Ὁ δικηγόρος δικαιοῦται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ἐντολέως του, πλην τῆς δαπάνης, δικαστηρικῆς ἢ ἄλλης τῆς ὁποῖαν ἐξ ἰδίων κατέβαλε καὶ ἀμοιβὴν διττήν, τὴν μὲν κυρίαν, πάντοτε ὀφειλομένην, τὴν δὲ πρόσθετον, ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης ἐξαερωμένην συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένως δικτάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Εἰς διαφορὰς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου ἢ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐκονομίας δικαιοδοσίας.

α'. Περὶ κυρίας ἀμοιβῆς.

Ἀρθρ. 2. Διὰ τὴν κυρίαν ἀγωγὴν καὶ ἀνταγωγὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην, μὴ ἐξηρημένην, κυρίαν αἴτησιν τῆς ἀμφισβητουμένης ἢ ἐκουσίας δικαιοδοσίας ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ ὅλου τοῦ δικαστηρίου ὑποβαλλομένην, κοινοποιουμένην ἢ μὴ, (οἷον αἰτήσεις περιεχουσαι χρῆσιν ἐνδίκου μέσου τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου, ἀνακοπὰ κατὰ πράξεων ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, αἰτήσεις περὶ υἰοθεσίας καὶ νομιμοποιήσεως, περὶ ἀπαγορεύσεως, χειραφεσίας, ὑποβολῆς εἰς ἀν-

κλάπησαν ή απωλέσθησαν τὰ διά τήν
χορήγουν τῶν δικηγόρων καθίσματα, διότι
δέν ἐξηγεῖται ἄλλως ἢ ἀναγκαστική ὀρθο-
στάσια δικηγόρων, διαδίκων καί μαρτύ-
ρων κατὰ τὰς ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ διε-
ξαγωγάς.

Ἐάν εἶνε δυσχερὲς γὰ συναχθῶσι δε-
κάδες τινῶν δραχμῶν διά δικηγορικοῦ ἑ-
ράνου πρὸς ἀγορὰν πρὸν ομιακῶν διὰ
τοὺς δικηγόρους καθισμάτων, διατὶ γὰ μὴ
διατεθῆ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκ τῶν πρὸ πολ-
λοῦ συλλεγεσῶν καὶ παρὰ τῷ ταμίᾳ τοῦ
Δικηγορικοῦ Συλλόγου κατατεθειμένων
ἐπιτακσίων (ἀρ. 700) περίπου δραχμῶν,
ἀφοῦ βεβαίως αὐτὰ δέν εἶναι προσωρι-
σμένα διὰ τὸν Ἐθνικὸν Στόλον, εἰς ἀ-
σφαλεστάτας δὲ χεῖρας εὐρίσκονται ;

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἄρ. Σ. Μπαλάνος

Αἰ στήλαι τῆς «Δικαιοσύνης»
εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δι-
κηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δι-
καστικοῦ προσώπου, εὐρισκο-
μένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυ-
μοῦντος γὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν
γένει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ
τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Πλανῶνται πλάνην οἰκτρὰν οἱ νο-
μίζοντες ὡς ἐπιχείρημα ἐλαφρυντι-
κὸν δι' ἑαυτοὺς τὸ ὅτι δῆθεν οὐχὶ
ἀμερολήπτως ἀσκεῖ-

Πλανῶνται αὐτὸν ὑπὸ τῆς «Δικαιο-
σύνης» ὁ ἐλεγχος τῶν
παρ' ἡμῖν δικαστικῶν πραγμάτων.
Διότι, λέγουσιν, ἐλέγχωμεν ὡς δικη-
γόροι. Ἐχομεν ἀναρίθμητα παρα-
δείγματα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναν-
τίου. Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε λησμονοῦ-
μεν, ὅτι ἡ δικηγορία εἶνε κατὰ μέγα
μέρος ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, ἐπιδη-
κτικὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ ἡ-
θικῶς ἐπιτετραμμένου συναγωνισμοῦ,
ἐν ἰκανῷ μέτρῳ καὶ ἀνταγωνισμοῦ.
Οὐδέποτε ἀκόμη λησμονοῦμεν τοὺς
καιροὺς, οὓς διατρέχομεν, καθ' οὓς ὁ
ἀπεριόριστος ἀριθμὸς καὶ ἀκολασίαι
καὶ ἀτιμωρησίαι τοῖς πᾶσι γνωσταὶ
ἐξωθοῦσι τὸν συναγωνισμὸν καὶ ἀντα-
γωνισμὸν εἰς παρεκτροπὰς καὶ ἀντε-
πιθέσεις. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἀναμένομεν
τὰς πειθαρχικὰς ἢ καὶ ποινικὰς ἀπο-
φάσεις κατὰ δικηγόρων ἀνεπιφυλά-
κτως καὶ συχνὰ παραβαινόντων καὶ
τὰς νομίμους αὐτῶν ὑποχρεώσεις καὶ
τὰ ἠθικὰ τῶν καθήκοντα, ἵνα προθύ-
μως κρίνωμεν περὶ τοῦ δικαίου ἢ ἀδί-
κου τῶν τοιούτων ἀποφάσεων. Ἐάν
δὲν πράξωμεν τοῦτο, βεβαίως θὰ ὦσι
δικαίαι αἱ μομφαὶ περὶ μεροληψίας
ἡμῶν. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν βλέπομεν
τοιαύτας ἀποφάσεις βεβαίως θὰ πι-
στεύωμεν εἰς τὰς συμβάσεις ἀμοι-
βαίων ὑποστηρίξεων καὶ ἐκμεταλ-

λεύσεων, ἀναμφιβόλως καὶ ἀδιστά-
κτως θὰ κατακρίνωμεν μᾶλλον τοὺς
ἔχοντας βαρυτέρας ὑποχρεώσεις νο-
μικὰς καὶ ἠθικὰς.—Καὶ δὲν θὰ ἐπα-
νέλθωμεν ἐπὶ τούτων.

Νέου εἶδους ἀνταρκτική πρᾶξις, ἐφευ-
ρέσεως καθαρῶς Ἑλληνικῆς, ἐτέθη κατὰ
τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς ἐφαρμογὴν,
καὶ μάλιστα

Ἡ κατὰ... ὄμμα ἔρευνα λίαν ἐπιτυ-
χῶς, ὑπὸ τοῦ
ἐν Τριπόλει κ. Εἰσαγγελέως τῶν Πληρ-
μελειοδικῶν. Ἐπιστολὴ ἀνώνομος, πρὸς
αὐτὸν ἀπευθυνομένη, τῷ κατήγγελλον
ἔτι κέρη τις ἐν Λαγκαδίῳσι διέπραξε τὸ
ἀδίκημα τῆς ἀμβλώσεως, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ
δὲ ἀναγγελίᾳ ὁ ἀξιότιμος κ. Εἰσαγγε-
λεὺς, οὐ μόνον ἔθεσεν εἰς κίνησιν τοὺς
ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους τῆς δικαστικῆς
ἀστυνομίας, πρᾶγμα ἄλλως ὅπως ὄφειλε
νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ καὶ διέταξε... κατὰ
σῶμα ἔρευναν! ἐξ ἧς ἐπέεισθη, ὅτι ἡ ἀνώ-
νομος ἐπιστολὴ δὲν εὐρίσκειτο ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ. Καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι ὁ ζήλος
οὗτος τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὁ ἥκιστα κοι-
νωνικὸς πολλῶ δ' ἤττον δικονομικός,
εἶνε Εὐαγγελικός, ἀφοῦ ὁ δάκτυλος
ἐτέθη ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, εἶνε
ὅμως ἐπίσης βέβαιον ὅτι ἀπόλυτος ὑφί-
σταται, διὰ τὸ μέλλον τοῦλάχιστον, ἡ
ἀνάγκη γὰ διδασθῆ ὁ αὐτὸς κ. Εἰσαγγε-
λεὺς, ὅτι πιθανὸν ὑπὸ τῶν νόμων γὰ
εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα
ὑπὸ οὐδενὸς ὅμως νόμου, καὶ πρὸς πικ-
τὸς τοῦ ἠθικοῦ, δύναται γὰ θεωρηθῆ ὡς
ἐπιτετραμμένη κατὰ σῶμα ἔρευνα ἀν-
θρώπου ἐλευθέρου, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῆ
ὅτι μετὰ χίλια ἐνεκρίσθη καὶ οὕτω
ἔτη, ἀφ' ἧς ὁ Θεάνθρωπος ἠδύνασε γὰ
κατέλθῃ εἰς τὸν κόσμον, ἐξακολουθεῖ ἐν
Λαγκαδίῳσι ὑφιστάμενος ὁ θεσμὸς τῆς
δουλείας, ὅπου ἐ ἀποκαλυπτόμεθα πρὸς
τῶν διαταγῶν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως,
ἀναζητοῦντος οὐ μόνον γυμνὴν τὴν ἀλή-
θειαν ἀλλὰ καὶ παρὰ γυμνῶν... παρ-
θένων.

Ἀπεχθὲς ἐν κυριολεξίᾳ εἶνε τὸ θέα-
μα, ὅπου παρῶσιν αἱ συνδριά-
σεις τῶν ἐνταῦθα Εὐρηνοδικεῶν. Ἀπε-
χθὲς, λέγουμεν, καθ' ὅλην
τὴν σημερινὴν τῆς λέξεως.

Ἀπεχθὲς ὁ Εἰρηνοδικὴς ἀπὸ ἑδρας
δικαστῆρου καὶ εἰδεχθῶς ἐκφωνεῖ δυσ-
ναγκῶσως διάφορα ὀνόματα. Ὁ γραμ-
ματεὺς κρατεῖ διάφορους σημειώσεις καὶ
μαζεύει διάφορα ρυπαρὰ διδραχμὰ καὶ
μονόδραχμὰ, τὰς προκαταβολὰς. Οἱ δι-
κηγόροι ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου εἰς μίαν
συμπαγῆ μάζαν ἀπὸ τῶν διαδρόμων μέ-
χρι καὶ ἐπὶ τῆς ἑδρας, ἀγωνιῶντες,
κάθιδροι, θορυβοῦντες, κυχγάζοντες, γε-
λῶντες καὶ εἰρωνεύμενοι καὶ σαρκά-
ζοντες, οἱ πλεῖστοι ἢ μᾶλλον ὅλοι κε-
κλυμμένοι τὴν κεφαλήν, ἀναμῖξ μετὰ
τινῶν δικδίκων, ὄραιοι πάντες ἀποτε-

λοῦσι τὸ δῆθεν ἀκρακτῆριον πρὸ τοῦ ὀ-
πίου γίνεται ἢ κατὰ τὴν Δικονομίαν
καὶ τὸ Σύνταγμα δημοσία **συ-ζή-τη-
σις!** Ἀφοῦ ἡ παρνομία εἶνε ἀνπό-
φευκτος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς δημοσιότητος
ἀνεπίτευκτος, δικατὶ δὲν ἀποφασίζουσιν
οἱ Εἰρηνοδίκαι, ἡ δὲν ὑποδεικνύεται εἰς
αὐτοὺς, ὅτι πρέπει καὶ ἐπιβάλλεται γὰ
ἐκθέτου ἀπλῶς ἐν σημείωσι ὑποθέσεων
ἐφ' ὧν μέχρις ὀριζομένης ἡμέρας δέον οἱ
δικηγόροι γὰ προσκομίζωσι τὰς προτά-
σεις τῶν; Οὕτω δὲ γ' ἀποφύγωσι τὸ
ἀπεχθὲς θέαμα τῆς δῆθεν δημοσίας
συζητήσεως; Οὐδὲν ἔχει γὰ χάσῃ ἐπὶ
πλέον ὁ νόμος, κερδαίνει δὲ τὸ ὅλον ἢ
εὐπρέπειαι. Περιγράφωμεν γνωστότατα
πράγματα, διότι θέλωμεν, γὰ πεισθῶσιν
οἱ πάντες, ὅτι ἡ παρνομία γίνεται ποῦ
γίνεται, ἀς συναισθανθῶμεν ὅτι τὸ ἀνα-
πόφευκτον ἀκριβῶς τῆς παρνομίας κα-
θιστᾷ μᾶλλον ἀδικιολόγητον τὸ φαι-
νόμενον τῆς χυδαίας ἐκείνης παραστά-
σεως.

Ἀγνοοῦμεν ἂν καὶ κατὰ πόσον ὠφέ-
λησαν ὅσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγρά-
ψαμεν διὰ μακρῶν περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ
τῶν ἐμμίσθων πα-

Θεωρητικὰ καὶ ρέδρων. Ἀλλ' ὡς
πρακτικὰ ἔχουσι πάντες οἱ
ἀναγνώσται ἡμῶν

ὑπ' ὅψιν αἱ ἐξετάσεις κατὰ τὸν νόμον γί-
νονται θεωρητικὰ καὶ **πρακτικὰ**. Ἐ-
βεβαιώθημεν, ὅτι μετασχόντες τινὲς τοῦ
τελευταίου διαγωνισμοῦ ἐξηκολούθουν
μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς προφορικῆς ἐξετά-
σεως τῶν γὰ φοιτῶσιν εἰς φροντιστήριον.
Πιθκώτατα δὲ ἐν γνώσει μελῶν τῆς
Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις ἐδοκίμη-
σεν αὐτοὺς καὶ **πρακτικῶς**. Δυστυχεῖς
διάδικοι καὶ τρεῖς δυστυχεῖς κατὰ τύχην
κατηγορούμενοι Ἑλληνες πολῖται, ἐπὶ
τῶν κεφαλῶν τῶν ὀπίων θὰ διδασθῆ ἡ
κουρευτικὴ τέχνη! Δὲν εἶνε δυνατόν γὰ
φραντασθῆ τις μετῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς
Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, καὶ ὅμως εἰμῶθα
ὅλοι εὐχαριστημένοι, διότι, λέγουσιν,
ἦτο δυνατόν γὰ γίνωνται καὶ χειρότερα.
Καὶ ὀνομάζεται τοῦτο μέγα καὶ πειστι-
κὸν ἐπιχείρημα ὑπὲρ θεσμοῦ ἀναπήρου
καὶ τραγελαφικοῦ, οὕτινος ὅλη ἡ ἐφαρ-
μογὴ ἀποτελεῖ μίαν **πλαστικότητα**.

Μὰς κατγγέλλεται τὸ ἐξῆς πιστευ-
τότατον γεγονός. Βουλευτῆς ἐκ Πελο-
ποννήσου, ἀξιωματικὸς βουλευτῆς, προ-
σπαθῶν σχεδὸν γονυ-
σπαθῶν πετῆς γὰ ἐξευμενίσῃ
τὸν κ. Ἰπουργὸν τῶν

Χειροφίλημα τῶν κ. Ἰπουργῶν τῶν
Ἐσωτερικῶν, ἐξωργισμένον σφύδρα κατὰ
τινος δικαστοῦ, ὑπεσχέθη: **«Θὰ σὰς
τὸν φέρω γὰ σὰς φιλήσῃ τὸ χέρι!»**
Ἐάν εἶνε ἀληθὲς, οὐδέμιν, **ἀπολύ-
τως**, μὰς κάμνει ἐντόπιον, καὶ οὐδὲ
ἐν συνάγωγεν ἐκτακτὸν συμπέρασμα.
Ἐάν ὅμως εἶνε ψευδὲς, δικατὶ ἐπὶ μῆνα
ἤδη ὁ δικαστῆς αὐτὸς δὲν μετακτίνει
εἰς τὴν θέσιν του, ἀλλ' ἀφῆνει οὕτωσι

ἐκτεθειμένην τὴν στοιχειωδεστάτην ἀ-
ξιοπρέπειάν του εἰς τὰς ἀναιδέεις σπερ-
μολογίας τῶν ἰδιαιτέρων, τῶν ἀκολού-
θων, τῶν συκοφαντῶν, καὶ πρὸ πάντων
τῶν προσκτῶν του, τῶν ἐκουσίως ἢ
ἀκουσίως σφραγιζόντων τὴν ὑπόλη-
ψίν του;

Τὸ ἐπεῖσίδιον τῆς παρελθούσης ἐβδο-
μάδος τοῦ ἐν Ἀθήναις δικηγόρου κ. Α.
Ρακοπούλου καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐκτελε-
σιν τῶν καθηκόντων

Ἡ ἰδιόζουδα του, ὡς διατείνεται,
δικαστικοῦ κλητῆρος,
ὅπου δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς ἡμᾶς
γὰ χειρισθῶμεν ἐφ' ὅσον εὐρίσκειται εἰς
τὰς χεῖρας τῆς ἀνακρίσεως, ἐνδικοφέρει
ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἄπαντας τοὺς δικη-
γόρους καὶ ἀνακινεῖ διὰ μυσριστὴν φορὰν
τὸ ἐρώτημα ἂν εἶνε ἐπιτετραμμένον, ἐκ
τῆς κοινῆς τοῦλάχιστον ἐπαγγελματι-
κῆς εὐπρεπείας γὰ ἐξακολουθῶσιν ὑπο-
κείμενα εἰς τὴν κοινὴν δικαιοδοσίαν οἱ
δικηγόροι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξηρέθησαν
ταύτης καὶ οἱ γραμματεῖς ἀκόμη τῶν
Πρωτοδικῶν, οἱ ἀπολαύοντες, ὡς γνω-
στὸν ἰδιόζουσης δικαιοδοσίας.

Θὰ ἔλθῃ ἀρὰ γὰ ἡμέρα καθ' ἣν οἱ δι-
κηγόροι θὰ ἀνθρωθῶσι τόσον ὡς δημό-
σιοι ἔστω ὑπάλληλοι, ὥστε γὰ ἐπιθά-
λωσι τὴν τροποίησιν ταύτην;

ἸΣΩΣ ΠΑΡΑΤΥΠΙΑΙ - ΠΑΝΤΩΣ ΑΠΟΡΙΑΙ

Τὴν 23ην Αὐγούστου ἔ. ἔ. συνέβη
πυρκαϊὰ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ὀ-
δῶν Εὐρυπιδίου—Ἀθηνᾶς ἐμποροσφα-
ρεῖῳ τοῦ κ. Θεοδ. Πασελίδου. Ἡ Ἀστυ-
νομία συλλαβοῦσα ὑπονοίας περὶ ἐμ-
πορησμοῦ ἐνήργησε προανάκρισιν καὶ τὸ
πόρισμα αὐτῆς ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ.
Εἰσαγγελέα. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς παρήγ-
γειλε πρὸς τὸν τότε ἀνακριτὴν κ. Κυρ.
Ἀναγνωστόπουλον γὰ ἐνεργήσῃ τακτι-
κὴν ἀνάκρισιν. Τὴν 29ην Αὐγούστου ἔ. ἔ.
ἐξεδόθησαν ἐντάλματα φυλακίσεως τῶν
δύο ὑπαλλήλων τοῦ ἐμπορησθέντος ἐμπο-
ροσφαρεῖου. Τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ.
ὁ κ. Ἀνακριτῆς ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς πιστο-
ποιητικόν, ὅπου δημοσιεύομεν **δλόκλη-
ρον**:

«Πιστοποιεῖται, ὅτι ἐναντίον τοῦ Θεοδ.
Πασελίδου δὲν ὑπάρχει κατηγορία ἐπὶ ἐμ-
πορησμοῦ τοῦ ἐν ὁδοῖς Ἀθηνᾶς—Εὐρυπιδίου
ἐμποροσφαρεῖου.
Ἀθῆναι 7 Σεπτεμβρίου 1908.
Ἡ Ὁ Ἀνακριτῆς
Κ. Ἀναγνωστόπουλος»

Δημοσιεύομεν αὐτὸ ἄνευ ἀριθμοῦ,
διότι δὲν ἔχει ἀριθμὸν, ἐξ οὗ ἀγαθαί τις
εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι δὲν ἔχει
καταχωρισθῆ εἰς τὸ βιβλίον ἐξερχομένων
τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ κ. Ἀναγνωστό-
πουλος ἀπηλλήλω τῶν ἀνακριτικῶν κα-
θηκόντων. Ὁ δὲ διάδογος του ἐκάλεσε
τὸν κ. Θεοδ. Πασελίδου καὶ ἀπήγγειλε
κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐπὶ ἐμπορησμοῦ.
Ἀποσταλείσης τῆς δικογραφίας πρὸς τὸν

τιλήπτορα ἢ ἄρσεως τοιαύτης κταστὰ-
σεως, αἰτήσεις περὶ ἐκστάσεως ὑπικρ-
χόντων ἢ κηρύξεως πτωχεύσεως, περὶ
παύσεως, διορισμοῦ ἢ ἀπλλαγῆς νομί-
μου ἢ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου ἢ διαχειρι-
στοῦ, αἰτήσεις περὶ ἐπικυρώσεως διαθή-
κης, συμβιβασμοῦ πτωχεύσεως, βουλευ-
ματος συγγενικοῦ συμβουλίου, αἰτήσεις
περὶ ἀδείας πρὸς ἐπιχειρήσιν πράξεως
χρηζούσης ἀδείας δικαστηρίου κ.τ.λ.)
πρὸς δὲ διὰ πᾶσαν τρίτων κατὰ διδδι-
κῶν παρεμπόπτουσαν ἀγωγὴν (οἷα ἡ κυ-
ρία ἢ πρόσθετος παρέμβασις) ἢ ὁμοίαν
δικδίκων κατὰ τρίτων (οἷα ἡ προσεπι-
κλήσις ἢ περιέχουσα αἴτησιν κτακδι-
κης,) ἀνὰ δραχμὰς 10.

Ἄρθρ. 3. Ὅμοια ἀμοιβὴ δραχμῶν
10 ὀφείλεται διὰ πᾶσαν κατὰ τὸ στά-
διον τῆς ἐγγράφου προδικαστικῆς ἀντιτα-
χθεῖσαν ἄμυναν, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον
αὕτη ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν συνίστατο εἰς
ἀπλήν ἄρνησιν, δυναμένην γὰ ληφθῆ ὑπ'
ὅψιν ἀντεπαγγελέτως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ,
ἀφ' ἐτέρου δὲ περιέλαβεν ὅλας τὸς ἀμυ-
νομένους τὰς ἐναστάσεις, πραγματικὰς καὶ
νομικὰς.

Κατ' ἀμοιότερὰς τὰς περιπτώσεις ἢ

εἰρημένη ἀμοιβὴ περιλαμβάνει οἰκιδῆ-
ποτε ἀμοιβαίαν ἀνταπάντησιν, πᾶσαν
μεταγενεστέρην προσθήκην ἢ τροποποίη-
σιν, τὸ πρωτότυπον καὶ ὁσαδῆποτε ἀν-
τίγραφον, πρὸς δικδίκους ἢ τρίτους κοι-
νοποιοῦμενα καὶ ὅλους τοὺς ἐπισυνημ-
μένους λογαριασμοὺς ἢ ἄλλους πίνκακας.

Ἄρθρ. 4. Διὰ πᾶσαν κταρεμπόπτου-
σαν δικδίκου κατὰ δικδίκου ἀγωγὴν ἢ
αἴτησιν ἢ ἄλλην προπαρασκευαστικὴν ἢ
καρεπομένην τοιαύτην, ἐνώπιον τοῦ
προέδρου ἢ ὅλου τοῦ δικαστηρίου ὑπο-
βλλομένην (οἷον αἰτήσεις περὶ ἄρσεως
ζημίας κατὰ τὴν δίκην ἐπισυμβάσεως,
ἢ περὶ κταρῶν ἐπιγενομένων, αἰτήσεις
περὶ μέτρου προπαρασκευαστικοῦ, προ-
φυλακτικοῦ ἢ συντηρητικοῦ, αἰτήσεις
περὶ ἐξαίρεσεως δικαστοῦ ἢ πταγματο-
γνώμονος, περὶ ἐπικυρώσεως ἢ ἀκυρώ-
σεως ἐκθέσεως δικνομῆς, περὶ ἀναστο-
λῆς πλειστήριασμοῦ, ἐπιδείξεως ἐγγρά-
φου κτλ.), πρὸς δὲ διὰ πᾶσαν κατὰ
τοιαύτης αἰτήσεως ἐγγράφου ἄμυναν,
περιέχουσαν τοὺς ἀνωτέρω διὰ τὴν κατὰ
κυρίας αἰτήσεις ἄμυναν ἀπαιτούμενος
ἄρους, ἀνὰ δραχμὰς 5.

Κατ' ἀμοιότερὰς τὰς περιπτώσεις ἐπι-

θέσεως καὶ ἀμύνης ἢ ἀμοιβὴ ὀφείλεται
μόνον ἐν περιπτώσει ὀλικῆς ἢ μερικῆς
αὐτῶν ἀποδογῆς, περιλαμβάνει δὲ πᾶ-
σαν ἀμοιβαίαν ἀνταπάντησιν ἢ μεταγε-
νεστέρην βελτίωσιν καὶ τὸ πρωτότυπον
μεθ' ὅλων τῶν ἀντιγράφων.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγον-
ται καὶ αἱ μετ' ἀπόδειξιν, κατὰ διδδι-
κσίαν ἐπ' ἀναφορᾷ, αἰτήσεις ἢ προτά-
σεις καὶ αἱ κατ' αὐτῶν ἀπαντήσεις.

Ἄρθρ. 5. Δι' ὅλα τὰ ἄλλα κατὰ τὴν
αὐτὴν δίκην δικαιοδομένη κατὰ γράφου,
τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς προηγουμένως
κατηγορίας μηδὲ εἰς ἄλλην τινὰ (οἷον,
κλήσεις πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ δικδίκων
ἢ μαρτύρων, παργγελίαι οἰκιδῆποτε
πρὸς κλητῆρας, γνωστοποιήσεις ἀποδει-
κτικῶν μέσων, δηλώσεις περὶ ὄρκων,
κτασχετήρια κλπ.) οὐδεμίαν ὀφείλεται
εἰς τὸν πληρεξούσιον χωριστὴ ἀμοιβὴ.

Ἄρθρ. 6. Διὰ δηλώσεις ἢ ἐκθέσεις
ἐνώπιον προέδρου ἢ δικαστηρίου μὴ πε-
ριεχούσας αἰτησιν μηδὲ καρεπομένους
ἄλλων δικαστικῶν πράξεων, καθ' ἑκυ-
τὰς ἀμοιβαίως, (οἷον δηλώσεις τρίτου,
παρ' ὃ ἐγένετο κτασχεσις, δηλώσεις περὶ
ἀποδογῆς κληρονομίας ἐξ ἀπογραφῆς ἢ

περὶ ἀποτάξεως κληρονομίου, ἐκθεσις
πλοιάρχου περὶ ἀβραίας κλπ.) πρὸς δὲ
δι' αἰτήσεις, ἐπίσης μὴ καρεπομένους
δίκης καὶ ὑποβαλλομένους, οὐχὶ ἐνώπιον
τοῦ προέδρου ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ'
ἐνώπιον ἄλλων δικαστικῶν προσώπων
(οἷον εἰσηγητοῦ πτωχεύσεως, προέδρου
συγγενικοῦ συμβουλίου, συμβολαιογράφου,
εἰρηνοδίκου, γραμματεῖος κλπ.)
ἀναγκαστικὰ δὲ ἵνα διαταχθῆ ἢ ἐπιτραπῆ
μέτρον τι, ἢ ἐκτελεσθῆ πρᾶξις τις, ἢ πι-
στοποιηθῆ κτασχεσις τις (οἷον αἰτή-
σεις περὶ συγκλήσεως συγγενικοῦ συμ-
βουλίου, αἰτήσεις περὶ συντάξεως ἀπο-
γραφῆς ἢ ἐπιθέσεως φραγίδων, αἱ διά-
φοροι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν πτωχεύσεως
ὑποβαλλόμεναί αἰτήσεις παρὰ τοῦ πτω-
χεύσαντος, τῶν συνδίκων, τῶν πιστωτῶν
ἢ τρίτων κλπ.), ἀνὰ δραχμὰς 5 μεθ'
ὅλων τῶν ἀντιγράφων.

Ἄρθρ. 7. Διὰ τὰ παρὰ δικηγόρου ἐκ-
διδόμενα ἀντίγραφα ἀποφάσεων ὀριστι-
κῶν ἢ ἐν μέρει τοιούτων, δραχμὰς 3.

Διὰ τὰ ἀντίγραφα κταρεμπόπτουσῶν
προπαρασκευαστικῶν ἢ προδικαστικῶν
τὸ ἡμισυ.

Δι' ἀποσπασματικὰ ἀποφάσεων, ἀντί-

κ. Εισαγγελέα, έγνωμάτευσεν ούτος «προφυλακιστέος». Αύθωρεί, καθ' ό λέγεται, διαφωνήσαντος του κ. Ανακριτού, εισήχθη τó ζήτημα ενώπιον του Συμβουλίου, όπερ αύρον την διαφωνίαν, διέταξε την προσωρινήν απόλυσιν του κατηγορουμένου, διά του ύπ' αριθ. 1946 έ. έ. προβουλεύματός του.

Παρελείψαμεν εν είλωμεν, ότι δυνάμει του ρηθέντος πιστοποιητικού της Ανακρίσεως ή «Εθνική» ασφαλιστική εταιρεία συνεβίβασθη μετά του κ. Θεοδ. Πασελίδου και συνετάγη περί τούτου τó ύπ' αριθ. 146,363 της 9 7βρίου έ. έ. συμβόλαιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Ηλ. Γλυκοφύδου, μεθ' ό, ως είπομεν, εκλήθη ό κ. Θ. Πασελίδης και άπηγγέλιθη κατ' αυτού κατηγορία.

Αναμένομεν τó δριστικόν βούλευμα, περιεργου πάντοτε εν θ' άνακοίνωσιν αυτό ό κ. Εισαγγελεύς εις περιπτώσιν καθ' ήν έσται άπαλλακτικόν. Αν δέ ή παραπεμπτικόν;

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ο έναρκτήριος του Υψηγγητού του Εμπορικού Δικαίου κ. Ηλία Αναστασιάδου.

Τήν παρελθούσαν Τετάρτην έκαμεν έναρξιν των παραδόσεών του, εν μιζ των αθουσών του Εθνικού Πανεπιστημίου, ό ύψηγγητής του Εμπορικού Δικαίου κ. Ηλίας Αναστασιάδης, χειρισθείς ως θέμα του έναρκτηρίου του λόγου τó ζήτημα της συγχωνεύσεως του Αστυκού και Εμπορικού δικαίου, ή, διά να έπαυλάζωμεν την έκφρασιν του όμιλήσαντος, της συγχωνεύσεως των δύο τούτων τμημάτων του δικαίου διά της έπικρατήσεως του εμπορικού και των άρχων τούτου. Ο κ. Ηλ. Αναστασιάδης, τόν όποτον ή έφημερίς ήμων έχει την τιμήν να καταλέγη μεταξυ των συνεργατών της, δυνάμεθα να είλωμεν ότι άνέπτυξε θέμα βλως νέον διά την ήμετέραν τουλάχιστον έπιστήμη, άνέπτυξε δέ τούτο μετά σαφήνειας ού της τυχούσης, άναδειχθείς τέλειος αύτου κάτοχος. Ορμηθείς εκ της άρχής ότι τó Ρωμαϊκόν δικαίον παρέμεινεν εν ώραίον διά την ιστορίαν του δικαίου μνημείον και άναπτύξας πλέον ή σαφώς και μετά φράσεως άδράς και πειστικής την έτέραν άρχήν, ότι τó δικαίον τότε μόνον έκπληροί τόν προορισμόν του, όταν είνε εύπλαστον και παρακολουθηή την εξέλιξιν των οικονομικών συνθηκών, κατέληξεν εις τó πόρισμα ότι αύται αύται αι οικονομικαι συνθηκαι, αι της σήμερον πρό παντός, επιβάλλουσι την άφομοίωσιν ταύτην των δύο τούτων κλάδων του δικαίου. Είς τó πόρισμα δέ τούτο κατέληξεν, έπικαλεσθείς τóσον τας νομοθεσίας των Ευρωπαϊκών Κρατών και της Αμερικης, όσον και τας έπί του θέματος τούτου γνώμας των κορυφών της νεωτέρας έπιστήμης. Έν εκ των μάλλον άκλονήτων έπιχειρημάτων, δι' ού έπεζήτησε να αποδείξη ότι ή νομοθεσία πρό πάντων των νεωτέρων Κρατών, άκουσα και άσυνειδήτως αύτως είπειν θά καταλήξη εις την άρσιν του δυασμού τούτου, ήτο τó έπιχείρημα ότι ή

τάσις άπασών των νεωτέρων νοοθεσιών είνε να χειραφετήσωσι τόν δικαστήν κατά τó δυνατόν άπό τó στενόν του νόμου γράμμα και να καταστήσωσι τούτον άληθές όργανον της θελήσεως του νομοθέτου, πλην τούτου όμως και να διευκολύνωσιν όσον τó δυνατόν τας συναλλαγάς διά της ισχυροποιήσεως εν αύταις του στοιχείου της έπικεικίας και της καλής πίστωσης. Όταν όμως, παρετήρησεν ό κ. Αναστασιάδης, αι τάσεις αύται της νομοθεσίας γενικευθώσι, τότε και τó πρόβλημα της άφομοίωσεως είνε άφ' έαυτού λελυμένο, διότι οι κυριώτεροι άν μη οι μόνοι λόγοι όστινες ώθησαν τας παλαιότερας νομοθεσίας προς διάπλασιν αύτοτελοϋς τμήματος δικαίου διέποντος την τάξιν των εμπόρων και τας μεταξυ αυτών ή και των ιδιωτών σχέσεις, ήσαν οι άνω λόγοι, όστινες την σήμερον ύφίστανται δι' άπαν τó αστυκόν δικαίον.

Λυπούμεθα διότι τα όρια της έφημερίδος ήμων δέν επιτρέπουν λεπτομερεστέραν άνάλυσιν του πράγματι πρωτοτύπου και ύπό πασαν έσποφιν ώραίου λόγου του φιλέργου και τόσης εύρείας μορφώσεως έπιστήμονος κ. Ηλ. Αναστασιάδου, ό έναρκτήριος του όποίου μας παρέχει μίαν έτι ευκαιρίαν να εκφράσωμεν την χαράν ήμων διά τó φαινόμενον ότι ήρξατο και ή έλληνική έπιστήμη παρακάμψουσα την πεπατημένην της αναλύσεως λεξιόδιον των Ρωμαϊκών και Βυζαντινών διατάξεων και έκτεινομένη εις τούς νέους εκείνους όρίζοντας όστινες μετά βεβαιότητος ύπόσχονται την εκ βάθρων έπί τη βάσει των νέων συνθηκών διάπλασιν του δικαίου.

ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΚΟΔΙΚΙΟΥ

Αλληλασφάλεια κατά δικαστικών άδικημάτων.

Όχι πλέον εν μέρει, άλλ' εν τφ συνόλω του και τó πράγμα και ή είδησις κατακτώσιν άπίστευτα, έφ' όσον μάλιστα προέρχονται όχι άπό την Αμερικην άλλ' άπό την θετικην Γερμανίαν.

Μεταφέρουμεν την είδησιν άπό τó γνωστόν του Βερολίνου περιοδικόν «Εφημερίς των Νομικών», ζηρότατα καθως άναγράφεται. Ητοι συνέστη εν Στουτγάρτη και λειτουργεί άπό τινος, όχι μόνον ευδοκίμως, άλλ' και έπικερδώς, Ασφαλιστική Εταιρία, ήτις άμέσως μεν ασφαλίζει πάντα δικαστήν και πάντα άλλον υπέχοντα ευθύνας προς άποζημιώσιν υπάλληλον, έρμείως δέ πάντα διάδικον ή άλλον ζημιούμενον ιδιώτην. Από τί νομίζετε;

Από τας έξ έλαφρής ή και βαρείας άμελείας του δικαστού έπιγενομένας διά της έσφαλμένης αποφάσεως ζημίας. Αί ευθύνη εν άλλις λέξεσιν, ή και κατ' την Γερμανικην Πολ. ή και Ποιν. Δικο-

νομίαν υπέχει ό δικαστής έπί τη βάσει των άρχων της άγωγής Κακοδικίου, άρκετά εύρείαι καθ' έαυτάς, και ασφαλίζουσαι θεωρητικώς τόν προσφεύγοντα εις την Δικαιοσύνην, δέν εκρίθησαν ως ασφαλίζουσαι τούτον και θετικώς.

Εσκέφθησαν δέ οι Γερμανοί: ό δικαστής ό ύποστάς τυχόν μίαν καταδικην συνεπεί τής άγωγής Κακοδικίου σπανιώτατα θά είνε εις θέσιν και χρηματικώς να ίκνοποιήσιν τόν άδικηθέντα. Να ασφαλισθί, λοιπόν, ό δικαστής ένεκα τούτου. Καί ιδού άνκτέλλει άπό την Στουτγάρτην ή πρωτοτυπωτάτη των Εταιριών, ή μέχρι τούδε έφκντάσθη και είδεν ό νεώτερος Κόσμος, «Ασφαλιστική Εταιρία προς άποζημιώσιν διά πασαν δικαστικήν πλάνην».

Επειδή όμως και οι Γερμανοί είνε ήσως μεν όλιγώτερον Έλληνες, πάντως όμως άνθρωποι ύποκείμενοι εις τούς πειρασμούς του Σατανά, πρώτιστος όρος, άνευ του όποιου δέν δύναται να ύποχρεωθί ή Εταιρία αύτη, είνε ότι έξ ένός μεν δέον να περτωθί ή περι Κακοδικίου διαδικασίας, έξ άλλου δέ ή άγωγή δέον να στραφί κατ' του Δημοσίου και μετά τó πέρας ταύτης άρχεται ή ύποχρέωσις της Εταιρίας ταύτης προς καταβολήν εις τόν ασφαλισθέντα δικαστήν, όστις προς έπίμετρον δικαιοϋται να εκχωρήσιν την κατ' της Εταιρίας άπίστησιν του, άν ό όρος κυριολεκτή, είτε προς τó Δημοσίον είτε άπ' ευθείας προς τόν εκ της ύπαιτιότητός του ζημιωθέντα διάδικον.

Υποθέτομεν, ότι λίαν δεδικαιολογημένως άπεκαλέσαμεν εν άρχή την είδησιν πρωτότυπον, συγχρόνως δέ και ύπερμερικανίζουσαν, άναγγραφομένην όμως εν περιοδικφ νομικφ λίαν σοβρφ, ως τó άνω του Βερολίνου, και έπομένως κατ' ανάγκην πιστευτήν.

Έν τφ μεταξύ ής βαυκαλιζώμεθα και ήμεεις με την σκέψιν ότι και ή Δικονομία μας περιέχει διατάξεις περι Κακοδικίου άδιάφορον άν μηδέποτε εφαρμοσθείσας.

ΑΝΤΙ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΩΝ 20 ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΤΟΥ Π. ΚΑΛΛΙΓΑ
Διά τας έπαρχίας έλεύθερον ταχυδρομικών τελών.
Διά τó έξωτερικόν αντί φρ. χρ. 22.
Πρόκειται περί άληθούς ευκαιρίας, διότι όλίγα μόνον σώματα παραμένουν.
(Βιβλιοπωλείον Ι. Σαλιτέρου ό «Ερμής», Όδός Σταδίου, 38).

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Τόμ. 1. τεύχ. Α' 1908 Τιμΐται δραχ. 2

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΝΕΩΤΕΡΑΙΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΙΣ
Μέρος τρίτον. Τεύχος πρώτον
ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β. ΔΕΜΕΡΤΖΗ
Υψηγγητού του Ρωμ. Δικαίου
Τιμΐται δραχ. 4

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Τόμ. 1. τεύχ. Α' 1908 Τιμΐται δραχ. 2

Αριθ. 895

Αποδεικτικόν

Έν Αθήναις σήμερον την (8) Οκτωβρίου 1908 γλιόστου ένεακοιστοϋ όγδού έτους, ήμεραν Τετάρτην και ώραν 4 μ. μ. ό ύποφαινόμενος δικαστικός κλητήρ των εν Αθήναις Πρωτοδικών Κωνστ. Στεργίου τη έγγραφφ παραγγελία του δικηγόρου κ. Παν Παναγιωτοπούλου πληρεξουσίου του Ν. Αθήναις κατοίκου Αθηνών, μετέβη και επέδωκα προς τόν κ. Εισαγγελέα των εν Αθήναις Πρωτοδικών αντίγραφον έξ άπογράφου έκτελεστοϋ της ύπ' αριθ. 5830 του 1908 αποφάσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών, διά τόν άγνώστου διαμονής αντίδικον του Αθανάσιον Ζήκον προς γνώσιν του και διά τας νομίμως συνεπείας. Επιστασόμενον άμα ίνα εμπροθέσμως τφ πληρώσει άλληλεγγώως 1) δι' έπίδικασθην κεφάλαιον δραχ. πεντακοσίας, εντόκως προς 9 ο) ετησίως άπό 5 Ιανουαρίου 1906 μέχρις έξοφλήσεως 2) δι' έπίδικασθέντα δικαστικά έξοδα δραχμάς 24 διά τέλη δραχ. 11 και δι' άπόγραφον, αντίγραφον, έπιταγάς, παραγγελίας και έπίδοσις δραχ. 29 και ταύτας εντόκως άλλως κλπ.

Και εις ένδειξιν.
Ο λαβών Εισαγγελεύς
Κ. Λυκουρέζος
Ο Δικ. κλητήρ
Κ. Στεργίου
Ότι άκριβες αντίγραφον εκ του εις χειρός μου εύρισκομένου έπισήμου, όπερ δημοσιευθήτω εις την ένταύθα εκδιδόμενην έφημερίδα «Δικαιοσύνη».
Αθήνησι τη 13 Οκτωβρίου 1908
Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ν. Γ. Λάφης

Αποδεικτικόν

Έν Αθήναις σήμερον την δεκάτην (10) του μηνός Οκτωβρίου του 1908 ένεακοιστοϋ όγδού έτους ήμεραν Παρασκευήν και ώραν 11 π. μ. ό ύποφαινόμενος δικαστικός κλητήρ των εν Αθήναις Πρωτοδικών Κωνστ. Στεργίου τη έγγραφφ παραγγελία του δικηγόρου Νικ. Αθήναις πληρεξουσίου του Ιωάννου Σ. Παμπούκη κατοίκου Αθηνών μετέβη και επέδωκα προς τόν κ. Εισαγγελέα των εν Αθήναις Πρωτοδικών διά τόν Ιωάννην Αϊθαλήν κάτοικον πρώην Αθηνών και ήδη άγνώστου διαμονής την άπό 7 Οκτωβρίου 1908 άγωγήν του άπευθυνομένην ενώπιον του Πρωτοδικείου Αθηνών, δι' ής καλεί τόν αντίδικον εμπροθέσμως εις συζήτησιν και έξαιτείται να γίνη δεκτή ή άγωγή του Να ύποχρεωθί ό αντίδικος να τφ πληρώσει διά την εν τη άγωγή αναφερομένην αίτιαν δραχμάς γιλίας τετρακοσίας είκοσι έννάς (1429) εντόκως προς 9 ο) ετησίως άπό της 25ης Φεβρουαρίου 1907 έως έξοφλήσεως. Ν' άπαγγελθί κατ' του αντίδικου προσωπική κράτησις ως έμπόρου και δι' έμπορικην αίτιαν συναλλαξαμένου. Να κηρυχθί προσωρινώς έκτελεστή ή εκδοθησομένη άπόφασις και' Να καταδικασθί ό αντίδικος εις τας έξοδα και τέλη.

Ο λαβών Εισαγγελεύς
Κωνστ. Λυκουρέζος
Ο Δικ. κλητήρ
Κ. Στεργίου
Δημοσιευθήτω διά της ένταύθα εκδιδόμενης έφημερίδος «Δικαιοσύνης» διά τόν άγνώστου διαμονής αντίδικον Ιωάννην Αϊθαλήν.
Έν Αθήναις τη 10 Οκτωβρίου 1908
Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος
Νικ. Λάφης

Αποδεικτικόν

Έν Αθήναις σήμερον την δεκάτην τρίτην Οκτωβρίου του 1908 ένεακοιστοϋ όγδού έτους ήμεραν Δευτέραν και ώραν 6 Μ. Μ. ό ύποφαινόμενος κλητήρ των εν Αθήναις Πρωτοδικών Η. Βασιλείου τη έγγραφφ παραγγελία του Δικηγόρου Ιωάν. Τούντα κατοίκου Αθηνών μετέβη και επέδωκα προς τόν κ. Εισαγγελέα των εν Αθήναις Πρωτοδικών διά τόν ήδη άγνώστου διαμονής αντίδικον του Δημήτριον Σπουργίτην κάτοικον Αθηνών αντίγραφον της άπό 8 Οκτωβρίου έ. έ. και ύπ' αριθ. 3969 πράξεως του κ. Προέδρου των εν Αθήναις Πρωτοδικών, όρίζουσαν δικαίωμα της άπό 30 Ιουλίου 1908 άγωγής του την πρώτην συνεδρίασιν (τμήμα Α' Εμπορικόν) μεθ' ήμέρας δώδεκα (12) άπό σήμερον εν τφ καταστήματι του Πρωτοδικείου Αθηνών ότε και όπου καλείται ό αντίδικος προς συζήτησιν.

Ο λαβών Εισαγγελεύς
(Τ. Σ.) **Κ. Λυκουρέζος**
Ο Δ. Κλητήρ
Η. Βασιλείου

Η συνδρομή της «Δικαιοσύνης» διά τó τρέχον δικαστικόν έτος όπερ άρχεται άπό του πρώτου Σαββάτου του Οκτωβρίου, και λήγει τó τελευταίον Σάββατον του Ιουνίου, ώρίσθη εις δραχμάς 7.50, δύναται δέ να καταβληθί και εις δύο δόσεις εκ δρ. 4.

γραφφ πρακτικων δικαστηρίου και αντίγραφφ συμβολαίων συμβολαιογραφικών, ανά δραχμάς 1.

Αρθρ. 8. Διά πασαν παράστασιν κατ' την πρώτην συζήτησιν, περιλαμβανομένης και της γραπτής δια προτάσεων ύπερασπίσεως, δραχ. 10' διά πασαν δέ άλλην παράστασιν ενώπιον δικαστηρίου, προέδρου, εισηγητού, πρκαματογνώμονος κλπ. εντός ή έκτός του δικαστηρίου χάριν ούασθήποτε πράξεως, περιλαμβανομένης και της γραπτής δια προτάσεων ύπερασπίσεως, ανά δραχμάς 5.

Αί άμοιβή αύται δέν επιδικάζονται κατ' την αύτην δίκην, διά πλείονας μεν των δύο παραστάσεων προς εξέτασιν μωρτύρων, διά πλείονας δέ της μιζς, ανά πασαν άλλην περίπτωσιν, (όρκοδοσίαν, αύτοψίαν, συζήτησιν μετ' άποδείξιν κλπ.).

Ως δευτερεύουσαι παραστάσεις, προς δραχ. 5 έκάστη, άμοιβόνται όλοι αι ενώπιον άλλων δικαστικών προσώπων ή δικαστικών διαχειριστών ή συνεδριάσεων και συνελεύσεων γενόμενα κατ' τας ειδικάς διαδικασίας των έκστάσεων,

πτωχεύσεων, άπογραφών και άλλων άνκλόγων περιπτώσεων.

Αρθρ. 9. Κατ' έξίχρυσιν των μέχρι τούδε διατάξεων δέν όφειλεται άμοιβή 1) Δι' αίτήσεις ή πίνκκας δικηγόρων ή άλλων δικαστικών υπαλλήλων, δικιτητών, συνδίκων, εισηγητών πτωχεύσεων και άλλων αναλόγων δι' άμοιβάς και έξοδα αυτών, ή περκαστάσεις κατ' αυτήν διαδικασίαν, ή αντίγραφφ πινάκων, ή αντίρρήσεις και ένδικα κατ' αυτών μέσα 2) Δι' αίτήσεις ενώπιον ύποθηκοφύλακος περί πιστοποιήσεως περκαστάσεως άκινήτου, περι έγγραφφής προσημειώσεως, ή μετατροπής εις ύποθήκην, ή έγγραφφής ύποθήκης, ή διορθώσεως έγγραφφής, 3) δι' αίτήσεις, δι' ών, έξαιρουμένων των περιπτώσεων κακοδικίας ή άρνησιδικίας, εξητήθη να διαταχθί δικαστικόν τι πρόσσωπον να εκδώση αντίγραφον ή περκαδύση έγγραφον εις περίπτωσιν καθ' ήν ό νόμος απαιτεί τοιαύτην διαταγήν (όλον προς συμβολαιογράφον διά την έκδοσιν αντίγράφου εις μη συμβαλλομένου, προς γαρμαμάτσα ή Συμβολαιογράφον διά την έκδοσιν δευτέρου άπογράφου κλπ.) 4) διά τας δικό-

(Ακολουθεϊ)

γραφφ έκείνη, των όποιων τó περιεχόμενον ήδύνκτο να ένωθί μετ' άλλου δικηγόρου καθ' έαυτό άμειβομένου (όλον άπολογία και άνταγωγή, ή ενώπιον δικαστηρίου άναγγελία και ή αίτησις κατατάξεως κλπ.)—Δύναται όμως ό δικαστής, κατ' τας περιστάσεις, να ύπαγάγη τας έξαιρέσεις ταύτας εις την διατίμησιν του άρθρ. 17.